

F. t. beslutn. vedr. et antiradikaliseringsscenter

Beslutningsforslag nr. B 13. Fremsat den 11. oktober 2007 af Naser Khader (NY), Inge-Lene Ebdrup (NY) og Leif Mikkelsen (NY)

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et antiradikaliseringsscenter

Folketinget opfordrer regeringen til snarest muligt at oprette et antiradikaliseringsscenter i ministerieregi. Centeret pålægges ansvaret for – på tværs af ministerier, institutioner og organisationer m.v. – at indsamle, bearbejde og formidle viden om, hvilke processer der medfører en sådan radikaliserings af personer og grupper, at der er risiko for, at de med vold og/eller terror vil skade det danske demokrati. Det foreslås, at centeret placeres i Socialministeriet, da en del af problematikken er af social karakter.

Det overordnede formål med centeret skal være at forhindre terrorhandlinger i at blive udført i Danmark eller andre steder i verden.

Centerets fokus er præventivt, og det skal indsamle og formidle viden om radikaliserings, der kan munde ud i voldsudøvelse og terror, samt indsamle viden om, hvordan samfundet effektivt kan imødegå denne radikaliserings.

Centeret skal på den baggrund udarbejde en national handlingsplan til imødegåelse af radikaliserings. Handlingsplanen skal være fremadrettet og indeholde anbefalinger om, hvordan myndigheder og instanser på tværs af faglige skel kan bidrage til, at radikaliserings på et meget tidligt tidspunkt i radikaliseringsprocessen identificeres.

Handlingsplanen skal angive præcist, hvad de enkelte myndigheder og instanser kan/skal bidrage med for at kunne udnytte den indsamlede viden optimalt.

Centeret skal endvidere have til opgave at føre tilsyn med, om handlingsplanen implementeres hos alle parter.

Centeret pålægges at afrapportere om implementeringen regelmæssigt inden for nærmere fastsatte intervaller. Rapportens formål er at følge, om alle implicerede parter lever op til de forpligtelser, som handlingsplanen pålægger dem. I

modsat fald er det centerets opgave at støtte og fremme implementeringen hos de parter, som ikke har formået at leve op til handlingsplanens forventninger. Centeret pålægges at underrette socialministeren om parternes manglende evne eller vilje til at medvirke til handlingsplanens succesfulde gennemførelse.

Centeret skal være tværfagligt og skal ud over Socialministeriets egne eksperter bestå af eksperter fra de ressortområder, som kan have betydning for centerets arbejde.

Centeret skal have kompetence til at indkalde eksperter og relevante aktører til at deltage i arbejdet, i det omfang centeret finder det nødvendigt for at udarbejde handlingsplanen.

Centeret får ansvaret for at indhente relevante udenlandske erfaringer. Her tænkes specielt på europæiske lande som Storbritannien, Holland, Tyskland og Spanien, som alle har været udsat for terror eller planlagt terror udført af de såkaldt hjemmefødte radikale religiøse ekstremister.

Centeret har endvidere til opgave at stille forslag om en eventuel udvidelse af dets arbejdsområde, efterhånden som indsatsen på tværs af ministerier, myndigheder og organisationer forstærkes. Disse forslag skal fremgå af den periodiske afrapportering. Centeret pålægges at opdatere handlingsplanen, når indsamlede erfaringer og resultater fra igangsat forskning gør det påkrævet. Centeret pålægges i afrapporteringen at fremkomme med en fremskrivning af nye tiltag med en prioritering af forslagenes vigtighed.

Centeret skal endvidere koordinere indsatsen generelt med Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration og Justitsministeriet samt med Undervisningsministeriet om tiltag over for privatskoler og andre undervisningsinstitutioner, som i deres virke i realiteten modvirker grundlaget for integration.

Bemærkninger til forslaget

Indledningsvis skal bemærkes, at forslaget orienterer sig bredt mod radikaliseringsproblematik. Det drejer sig ikke kun om religiøs radikaliseringsproblematik, men også om den radikalisering, som finder sted blandt nationalsocialister og blandt aktivister på højre- og venstrefløjen af den politiske arena. Forslagsstillerne erkender dog, at den religiøse radikaliseringsproblematik bør prioriteres højt, da den for tiden udgør den største fare mod samfundet og for yderligere segregering af de unge.

I Danmark har vi en række socialt marginaliserede storbyområder, som rummer rodløse og fremmedgjorte unge. En række undersøgelser i udlandet har vist, at netop blandt disse unge findes et vækstgrundlag for radikaliseringsproblematik, som kan føre til udvikling af egentlige terrornetværk. Alle erfaringer til dato viser, at ofrene for radikaliseringsproblematik fortrinsvis er unge mænd mellem 16 og 30 år.

De radikaliserede er typisk unge med ringe boglige kompetencer og med manglende social tilpasningsevne, men modsat ses også, at en høj akademisk uddannelse ikke er et værn mod radikaliseringsproblematik. Mange kendte radikaliserede og terrorister har en høj akademisk uddannelse og lever i et godt familieliv, er velintegreerede og har haft succes på arbejdsmarkedet. Ikke desto mindre viser erfaringen, at alle har udvist nogle af de kendte tegn på radikaliseringsproblematik, og at der derfor er hårdt brug for viden om de tegn, der kan udvikle sig til radikaliseringsproblematik af individer og grupper.

I Danmark har vi ingen velfungerende instans, som kan indsamle og formidle viden om radikaliseringsproblematik med henblik på en forebyggende indsats.

For at minimere risikoen for, at udviklingen af de radikale miljøer fører til religiøs eller politisk vold og terror, er det derfor afgørende, at der fokuseres på at hindre tilgangen til disse miljøer og at vanskeliggøre disse miljøers eksistensbetingelser. En vellykket indsats på dette område kræver samtænkning – samtænkning mellem kommunerne, regionerne og staten og mellem skoler, fritidsklubber, beskæftigelses- og aktiveringsinitiativer, erhvervslivet, byplanlægningen, politiet, fængselsvæsenet, forældre og pårørende og de religiøse og åndelige ledere i de enkelte trossam-

fund (og helt ud i de små moskeer). Der findes i dag hos de enkelte institutioner og organisationer en ganske god viden om emnet, men denne viden er vertikal. Den viden, der findes i skolerne, bliver for størstepartens vedkommende i skolerne, og den viden, som findes hos politiet, bliver hos politiet. Her er der dog en sporadisk mulighed for at dele viden med hinanden i SSP-samarbejdet (samarbejdet mellem skolen, socialforvaltningen og politiet) – under forudsætning af, at den unge er under 18 år. Den viden, som indsamles, bliver dog i den SSP-enhed, som lokalt beskæftiger sig med problemet.

Blandt elever på gymnasier, tekniske skoler og universiteter findes ingen tværfaglige organer, som opfanger og bearbejder eventuelle faresignaler. Da det som tidligere nævnt er kendt, at størstedelen af ofrene radikaliseres mellem deres 16. og deres 30. år, er det størsteparten, som falder uden for det eksisterende forebyggende system i SSP.

Derfor er det bydende nødvendigt med en national handlingsplan, som beskriver et fælles mål for de involverede parter – en handlingsplan, som beskriver forventningerne til de enkelte aktører og kommer med klare metoder og initiativer, hvori der formuleres målbare krav, som muliggør, at handlingsplanens anbefalinger kan evalueres og efterfølgende vurderes på målbare resultater, og som f.eks. opfordrer til at iværksætte forskningsinitiativer på området. Initiativerne bør ydermere styrkes i relation til EU og andre steder i verden, hvor der eksisterer viden om radikaliseringsproblematik. Mellemøsten USA og Canada

Der bør oprettes særlige kurser for undervisere i særlig belastede områder om, hvordan man håndterer en forebyggende pædagogisk indsats, når en lærer konstaterer nogle af de kendte tegn på radikaliseringsproblematik hos elever i den alder, hvor de er modtagelige for radikal påvirkning. Det kan f.eks. være, hvis et ungt menneske begynder at bære hagekors eller optræde ekstremt racistisk.

Den pædagogisk forebyggende indsats drejer sig ikke om, at underviseren skal videregive oplysninger til politiet eller efterretningssvæsenet. Det handler om

at give underviserne nogle værktøjer til at imødegå radikaliseringen med åben dialog, hvor man f.eks. i klassen eller med den enkelte elev diskuterer problemer med og konsekvenser af radikalisering. Undervi-

serens forpligtelse i den forebyggende indsats er at identificere, hvornår en særlig pædagogisk indsats er nødvendig, og at informere om de demokratiske spilleregler og om faren ved radikalisering.

Skriftlig fremsættelse

Naser Khader (NY):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et antiradikaliseringsscenter.

(Beslutningsforslag nr. B 13).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.